

שייקספיר במשפט נירנברג \ גאון עמלקי.

1. יוליוס שטרייכר (גרמנית: Julius Streicher) עורך העיתון האנטישמי "דר שטימר" (המסתער). נידון למוות במשפטי נירנברג על חלקו בשואה. שימש כראש המפלגה הנאצית במחוז פרנקוניה. בתקופה זו פעל בעיקר בעיר נירנברג. בהתקדמותו בתוך המפלגה הנאצית הפך למקורב של מנהיגה, אדולף היטלר. לאחר שפרסם בעיתונו, ידיעות בדבר חייו האישיים של הרמן גרינג בשנת 1940 פוטר מכל משרותיו, אך נותר ביחסים טובים עם היטלר. במרץ 1940 נפתחה נגד שטרייכר חקירה בתוך המוסדות הנאצים בחשד ללקיחת שוחד בתמורה להגדרתם של מספר עסקים כ"אריים". עקב כך הושעה שטרייכר מפעילותו הציבורית.

2. הנס פריטשה (בגרמנית: Hans Fritzsche) מאנשי התעמולה הנאצית בגרמניה. נשפט במשפטי נירנברג ונמצא זכאי. ב-1 במאי 1933 הצטרף פריטשה למפלגה הנאצית. בהנהגת שר התעמולה הנאצי יוזף גבלס המשיך לעמוד בראש מחלקת הרדיו בטרם מונה לראש מחלקת הידיעות במשרד התעמולה. בדצמבר 1938 מונה לראש מחלקת החדשות בגרמניה כולה. יש לזכור כי בתקופה זו היה הרדיו המדיה החדשה והמשפיעה, וכוחו כאמצעי תעמולה היה גדול. פריטשה נלקח בשבי על ידי חיילים רוסים ב-2 במאי 1945. הוא נשפט בפני הטריבונל הבינלאומי במשפט פושעי המלחמה בנירנברג, ויצא זכאי בדינו.

3. הסוחר מוונציה מערכה 4, תמונה 1

שיילוק: הודעתי מה כוונתי, כבודך, נשבעתי חי שבת קודשנו כי אֶגְנֶה קנס פְּנֻקֵּב לִי פְחוּזָה אִם תִּסְרֵב, שְׁפוּרֵנוֹת תִּנְחַת עַל אֶמְנֵת עֵירֶךְ וְחִירוֹתָה. תִּשָּׁאֵל מִדּוּעַ אֲנִי מַעֲדִיף לִקְחַת נִתָּח מִבֶּשֶׁר פֶּגֶר עַל שְׁלוֹשֶׁת-אַלְפִים דּוּקָאטִים. אֲנִי אֵינִי יוֹכֵל לִתֵּן הַסֵּבֶר, וְלֹא אֶתֵּן, מַעֲבֵר לְשִׁנְאָה שׁוֹרֶשֶׁת וְאִיזָה תַּעֲוֵב שִׁישׁ לִי לֹאנְטוֹנִיו, רַק מִזֶּה אֲנִי מֵתַמִּיד כִּךְ פְּתִיבָעָה בִּלְתִּי-רוּחוּחִית. קִיבֵּלְתָּ אֶת הַתְּשׁוּבָה?

פורציה: שיילוק, הציעו לך פי שלושה.

שיילוק: שבועה, שבועה! נשבעתי לשמיים! מה, להפך שבועה על מצפוני? לא, בעד כל וונציה!
פורציה: טוב, הקנס תקף, והיהודי זכאי חוקית לדרוש ליטרת בשר שהוא יחתוך צמוד ללב של הסוחר. - הייה רחום. קח פי שלושה. פָּצָה פֶּה - אֲשַׁמִּיד אֶת הַחוּזָה.

4. הסוחר מוונציה - מערכה 3, תמונה 1

שיילוק: אם זה לא יזין שום דבר אחר, זה יזין את הנקמה שלי. הוא השפיל אותי, ועמד ביני לבין חצי מיליון; צחק להפסדים שלי, לעג לרווחים שלי, ירק על העם שלי, חיבל בעסקאות שלי, צינן את החברים שלי, חימם את האויבים שלי. ומה הסיבה שלו? אני יהודי. ליהודי אין עיניים? ליהודי אין ידיים, איברים, גוף, חושים, רגשות, יצרים? ניזון מאותו אוכל, נפצע מאותו נשק, חשוף לאותן מחלות, מתרפא באותם אמצעים, חם וקר לו מאותם חורף וקיץ כמו נוצרי? אם אתם דוקרים אותנו, אנחנו לא מדממים? אם אתם מדגדגים אותנו, אנחנו לא צוחקים? אם אתם מרעילים אותנו, אנחנו לא מתים? ואם אתם עושים לנו עוול, שלא ננקום? אם אנחנו כמותכם בכל השאר, נהיה דומים לכם גם בזה. אם יהודי עושה עוול לנוצרי, איזו לחי שניה הוא מושיט? נקמה. אם נוצרי עושה עוול ליהודי, מה תהיה ההבלגה שלו לפי הדוגמה הנוצרית? נו מה, נקמה. את הנבלה שאתם מלמדים אותי אני איישם, ושיהרגו אותי אם אני לא אעלה על המורים שלי.

5. הליגה נגד השמצה

סגן נשיא ארה"ב בִּידֵן תיאר את מצוקתם של חיילים אמריקאים בחזית שבתיהם עוקלו במשבר המשכנתאות והטיל את האשם על "השיילוקים האלה" ■ הליגה נגד השמצה: "השם שיילוק משקף סטריאוטיפ של ימי הביניים לאיפיון יהודים והוא נותר פוגעני עד היום.

גנזי הראיה / א- ימי הפורים

ובזה ה' טעונו של שאול שהביא את אגג חי וחשב שהיא נפילה יותר גדולה מאילו המיתו, שהמלך כשהוא נתפס הרי זה לו רע ומר ממות, אך כ"ז היה שייך אם היתה שנאת עמלק וביטו לִישְׂרָאֵל כְּדֶרֶךְ שְׁנֵאת עַמִּים, שצריך להתנהג בנקמתו כדרך נקמת עמים להשפיל כבודו, אבל עמלק שכל חפצו הוא במה שלא יזכר שם ישראל ח"ו, ואפ"י למעט איש אחד מישראל חשוב אצלו דבר גדול, מדתו הראוי לו אינה כ"א לאבדו מתחת שמי ד'.

וגם מצד שהוא עצם הטומאה המנגד אל הקדושה הרי הוא מטמא את העולם במציאותו, וכ"ז שהוא בעולם הוא דוחק את רגלי הקדושה, וע"כ ביעורו מצוה, ועובר על ב"י בהשהותו. והנה שאול חשב שעיקר ענין האבדת עמלק הוא רק כדי שלא יוציא ממנו פעולות רעות בפועל, אבל באמת אינו כן, כי אף שהפעולות הרעות מוכרחות לצאת ממנו ומרשעים יצא רשע, אבל עיקר מצות מחיתו הוא כביעור חמץ וע"ז, כדי למעט את הטיפלה, שמטמא את אורו של עולם במציאותו, ע"כ ה' שמואל חותך את בשרו של אגג ומשליך לנעמיות, כדי שיתבער לגמרי מן העולם.

ויען שטבעו של עמלק הוא שהיה שנאתו על כל נפש מישראל, ע"כ גם שנאת המן היתה סיבתה פרטית, מרדכי. אך ויבז בעיניו - ומתוך כך בא לעקור את הכלל, להורות שהתנגדותו היא התנגדות לעצם הקדושה ששורה ג"כ על כל איש מישראל בפ"ע.

שמונה קבצים ה' רסז.

1. נכתם עון העמים שופכי הדמים, זדים מלכי אדמה וכל מרגיזי ארץ. לא יכופר לארץ לדם אשר שופך בה כי אם בדם שופכו, והכפרה מוכרחת לבוא, ביטול כללי לכל העמים התרבותיים של עכשיו, עם כל השקר והתרמית שלהם, עם כל זוהמתם הרעה וארסם הצפעוני.

2. כל התרבות המתהללת בצלצלי שקרים מוכרחת היא להכחד מן העולם, ותחתיה תקום מלכות עליונית קדישין... ואז תכחד התרבות ההווית בכל יסודותיה, ספרויותיה, תיאטריה וכל מכוונותיה, וכל החקים אשר בהבל ועול יסודם, וכל נימוסי החיים הרעים והחטאים, כליל יחלפו, ונשגב ד' לבדו ביום ההוא.